Anul I, Nr. 3. 4 pagini 1 leu Cenzurat 1 August 1935

BRAȚUL DE FIER

Semnul nostru în alegeri

Apare sub îngrijirea unui Comitet

Gazetă de știri, îndrumări, educație naționalistă și creștină

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada D. Zamfirescu 14
FOCȘANI

Semnul nostru în alegeri

Istoria se rêpetă.

Poate niciodată „istoria se repetă" nu s'a evidențiat mai bine ca acum. Trăim vremuri care nu se găsesc ilustrate | | | | | | ! | | | | | ¦ | preajma marilor acte cari au însemnat | | | | istoria neamurilor. Dece!?

In timp ce-o mică, o infimă minoritate plesnește de bine, marea majoritate a poporului | | | | Sunt oameni cari n'au de-o fiertură de fasole și de-o mămăligă, în timp ce alții sfidează sărăcia consumând un cantalup de 600 lei la o masă. 600 lei egal trei saci de porumb care pot da mămăliga la trei familii nevoiașe timp de-o lună.

Și afacerea ultimă descoperită a traficului de devize nu-i decât o verigă din lanțul marilor afaceri pe care le-a tolerat politica. Și vom dovedi.

Delà incendierea antrepozitelor armatei imediat după războiu trecand prin afacerile permiselor, schimbul coroanelor și-a rublelor, afacerile perimetrelor, spirtului negru, Skoda și până azi la traficarea devizelor e drumul pe care l-au bătătorit partidele politice prin oamenii lor. Aici se găsesc cu toții. Și nu sunt simple acuzații ci purul adevăr.

Un exemplu. X, un oarecare comite un fapt penal, e reclamat. Parchetul cu cabinetul de instrucție cercetează. Găsește întemeiată reclamația trimite pe X în judecată și-apoi la pușcărie.

Alt exemplu. Y numai e oricine. Il chiamă spre exemplu Vasilescu-Naht-Călătorescu etc. ca să nu-i luăm decât pe aceștia. Fac o mică afacere așa, pe picior, de 25 milioane. Atunci citești în ziare o intreagă perturbare în viața politică. Miniștrii se întrunesc în consilii. Cel de justiție face dări de seamă de cum merg cercetările. Ori, pentruce amestecul acesta când de fapt calea de urmat era aceia, care s'a urmat pentru X. Niște excroci prinși asupra faptului, șiatâta tot. Sunt vinovați, asta o știe numai cab. de instrucție și parchetul. Ei, lăsați în pace să aplice legea ca și pentru X. Iată de ce avem dreptul să acuzăm că există legătură între afaceri și partidele politice ca între cauză și efect.

Dar este vremea pentru toți să înțeleagă că există un sfârșit. Si datoria noastră e să-l amintim, ca să nu spună vre'odată că n'aveau de unde ști când huzureau și plesneau de bine consumând de 600 lei cantalup la o masă.

Auziți ticăloșilor, sunt azi în țară oameni cari n'au de-o fiertură de fasole și de-o mămăligă. Pe aceștia în fiecare noapte ași dori să-i vedeți în vis doar vă veți desmetici pentrucă nu cred să fie cineva [illegible] mintea întreagă ca să dorească repetarea istoriei în toată grozăvia ei.

Si dacă nimeni n'o dorește, atunci cea mai drastică pedeapsă tuturor celor ce cu nerușinare pălmuesc azi sărăcia și nevoia unui neam. Nu pușcăria, că numai sperie pe nimeni mai ales că fețele simandicoase și acolo au un alt regim, ci, | ¦ |

Ar fi singura satisfacție dată miilor de nenorociți cari cerșesc o mămăligă și-n acelaș timp o supapă de siguranță care ar opri ca istoria să nu se repete în toată grozăvia ei. Altă cale nu vedem.

Ing. Ioan Blănaru.

„Totul pentru Țară"
CHEMARE

Șeful meu politic **Corneliu Codreanu**, mi-a spus:

„Domnule General, la 10 Decembrie 1934 s'a împlinit termenul legal, după care aveți dreptul a cere un semn electoral și-a înființa un partid politic. Vă rog deci să înființați un nou partid, pentruca toți cei ce cred într'o Românie Nouă să poată activa politicește sub o formă legală.

Eu rămân pe vechea poziție (astăzi ilegală) a Gărzii de Fier, pe care nu o pot părăsi, deoarece pe **nedrept** și fără nici o justificare legală a fost disolvată!

Ințeleg să lupt până la capăt pentru dobândirea dreptății și legalității *Legiunii Arhanghelul Mihail și Gărzii de Fier.*

In acelaș timp vă rog, să-mi permiteți a mă ocupa în noul partid cu problemele de educație leginoară".

In consecința înființez pe data de 10 Decembrie 1934 partidul politic **„Totul pentru Țară" și-l înființez cu singura condiție**, să recunoaștem cu toții pe **Corneliu Zelea Codreanu ca șeful nostru spiritual.**

Adepții acestui partid își propun și jură împreună cu mine să îndeplinească cu tenacitatea ceasurilor de tranșee, în contra tuturor adversarilor și adversităților următoarele:

In ordinea spirituală: Inălțarea morală a poporului Român; Cinste, Demnitate, Ordine, Dor de muncă și credință în Dumnezeu.

In ordinea Națională: Apărarea legală a României în contra primejdiilor mereu crescânde cari o pândesc fie din afară, fie dinăuntru.

In ordinea Socială: Dreptate și pâine pentru toți acei cari muncesc.

In ordinea statală: O organizare monarhică de Stat și în Stat adecvată nouilor împrejurări de viață românească.

In ordinea Internațională; Pace și bună învoire cu toți cei ce vor respecta hotarele României și toate drepturile noastre de Stat liber.

Pe baza acestor principii, chem sub steagul nou înălțat pe toți Românii și Româncele ce doresc din adâncul inimii o altă soartă acestei țări.

Totul pentru Țară, pentru Rege, pentru Cruce.

General Cantacuzino-Grănicerul
Strada Imprimeriei Nr. 3 București

N. B. Cu certificatul Nr. 9 din 20 Martie 1935, la Ministerul de justiție— Camisiunea Centrală Electorală — s'a îndeplinit toate formele necesare legale a acestui partid.

BINECUVÂNTĂRI ARHIEREȘTI
în Basarabia și
PRIGOANĂ POLITICĂ
în jud. R.-Sărat

Țara întreagă dela o margină la alta este frământată de munca renăscătoare a legionarilor, muncă plină de sudori pentru România Nouă ce se ridică din fărămiturile și cenușa româniei vechi putregăită de duhul nimicitor al politicianilor lipsiți de simțul sacrificiului și al dragostei de neam și țară.

Se clădesc case de odihă pentru cei istoviți și supți de boală, pentru suferinzii și beteșugiții luptelor sângeroase ce s'au purtat cu înverșunare până acum.

Se clădesc Biserici, locașuri de închinăciune lui Dumnezeu, ca pe vremea voivozilor și Domnitorilor români, spre amintirea și odihna morților căzuți în lupte, și spre laudă și mulțămită lui Dumnezeu pentru biruințele câștigate.

Se clădesc șosele și se dreg drumuri desfundate, pentru care | | | | | plătind la dări și biruri, din care excrocii și samsarii partidelor politice își clădesc case cu douăspre etaje, cumpără moșii și păduri întinse ajungând din potcovari, oameni de afaceri înspăimântătoare.

Intre cărămizele zidurilor ce se ridică spre înălțimile cerului, legionarii așeaza pe lângă sudoarea frunților înegrite de soare, cântul lor de veselie și nădejdea în biruința ce-a sosit, așează binecuvântarea înțelepților alături de înjurăturile, ocările și prigoana nebunilor, cari se plimbă liberi și nestingheriți printre noi.

Fără îndoială, că legionarii își văd de treabă și țin în seamă numai vorba omului cumpănit și așezat, rămânând nepăsător la svârcolirile spumegânde ale demoniacilor ce-au trecut dincolo de măsura îngăduinții și a răbdării omenești. !

Gazetele ne povestesc lucruri îmbucurătoare lucruri ce ne încurajează și ne mână pe calea faptelor de ispravă.

„Porunca Vremii" din 26 Iulie 1935, amintește de lucrarea săvârșită de legionari, anul trecut în satul Cotugenii Mari-Soroca clădind o biserică în timp

de patru luni şi sfinţind-o în toamna trecută.

Anul acesta dela 1 Iulie o echipă de 35 legionari au început lucrul la ridicarea unei Mănăstiri în satul Buga jud. Lăpuşna.

De aici încolo începe partea cea mai frumoasă şi impresionantă pe care o redă „Porunca Vremii"„ zilele trecute, I. P. S.S. Mitropolitul Gurie, însoţit de C. S. Pr. Iconom, Stavr. Vladimir Burjacovschi şi Alexandru Scevonicov, au vizitat TABĂRA DE MUNCĂ, aducând „pentru legionari", un sac cu făină de grâu, 5 kgr. zahăr, 2 kgr. unt şi 30 kgr. vin.

I. P. S. S. a rămas adânc entuziasmat de cele ce a văzut; în 20 zile naţonaliştii au ridicat zidurile mânăstirii până deasupra ferestelor. Dar mai impresionat a rămas de disciplina ce domneşte între muncitori.

La sosire i s'a dat onorul, iar d. Sergiu Florescu i-a prezentat raportul situaţiei din tabără. Emoţionat, I. P. S. S. a răspuns: „Binecuvintez pe legionarii, cari spre deosebire de altă lume care petrece în aceste luni de vară la băi, lucrează la clădirea acestui sfânt locaş de închinare. Sunteţi, într'adevăr o lume nouă. Să dea Dumnezeu ca, în curând toată suflarea românească să fie călăuzită de crezul vostru; de crezul muncii pe tărâmul religios, precum şi pe alte tărâmuri naţionale. Mă simt mândru că voi, naţionaliştii, nu sunteţi ca alţii, din alte dăţi şi chiar de astăzi, nu faceţi paradă de vorbă, nici nu stricaţi geamuri, ci munciţi cu toată ardoarea la o faptă atât de măreaţă".

La masă comună, I. P. S. S. a donat 20 000 lei pentru cumpărarea unor materiale, de care se simte nevoie, şi 5.000 lei, pentru hrana „muncitorilor".

Pentru toate acestea, d. S. Florescu, comandantul taberei, a mulţumit, asigurându-l că „tineretul constructiv", crescut la o şcoală nouă, va fi întotdeauna în slujba Neamului şi a Bisericei ortodoxe".

Dacă n'am trăi sub regimul jafurilor şi-al prăpădului, n'ar fi nimic surprinzător în toată întâmplarea, dată mai sus şi petrecută la Buga din jud. Lăpuşna.

Un mare erarh al Bisericii române merge, binecuvintează şi ajută lucrătorii ce muncesc la ridicarea unei Biserici.

Ceva firesc. Nu?

Dar cum să nu ne mirăm, de fapta I. P. S. S. Mitropolitul Gurie al Basarabiei, când în jud. R.-Sărat, judeţ tot din România ca şi judeţul Lăpuşna, lucrurile se petrec mai rău ca pe vremea turcilor şi-a barbarilor.

Stă proaspătă încă, în mintea tuturor, toată mişelia petrecută în vara anului 1933, când o 1000 de legionari se hotărâse să apere peste 3000 de hectare de pământ şi câteva sate dela înecul din fiecare an, dela furia apelor Buzăului, făcând un dig de 6—7 km.

Ce s'a petrecut atunci la Vişani, R.-Sărat, va scri istoria cu litere de foc şi sânge.

Anul acesta locuitorii din satul Regele Ferdinand, [Ariciu) R. Sărat au făcut scrisoare studenţilor legionari, să vină în sat la ei şi să le dea şi lor, cum au mai dat în alte părţi, o mână de ajutor pentru ridicarea unei Biserici în sat.

De treisprezece ani se chinuesc să strângă ceva pentru Bis. şi n'au strâns nici de-o cărămidă.

De câte ori au fost alegeri boerii au trecut prin sat şi le-au împrospătat nădejdea, că într'o zi se va ridica şi'n satul lor Biserică după rânduială, ca în satele vecine.

Li s'a umplut însă sufletul de obidă, când au văzut că se adaugă an lângă an, biserică nu s'a mai făcut şi într'e ei, oameni gospodari, de credinţă ortodoxă au venit şi s'au aşezat câţiva adventişti, acestora li s'a ridicat casă de rugăciune şi smulg acum din sufletele creştinilor, credinţa strămoşească lipsită de adăpostul unui locaş de închinăciune.

Studenţii legionari au luat în seamă plângerea oamenilor, şi la începutul lunei Iulie anul acesta, au venit în sat sub comanda legionarului Comandant Caratănase şi s'au apucat de făcut cărămizi la marginea satului, pe locul a doi gospodari, dat de bună voe, pentru făcut cărămizi, 80.000 de cărămizi, erau porniţi să facă şi să le ardă, pentruca în primăvară să înceapă înălţarea zidurilor.

Stăpânirea i-a lăsat la început, crezând că n'o să facă nimic şi o să râdă lumea de ei; când a văzut însă, că legionarii nu glumesc, că sunt hotărâţi la muncă şi că lumea satului se minunează de hărnicia lor, şi-i laudă în toate părţile, s'a mâhnit, a spumat şi-a luat măsuri ca legionarii, să fie opriţi de-a mai face cărămizi.

Peste treizeci de jandarmi au sosit, după câteva zile de lucru, la cărămidărie, au alungat pe studenţi până în sat, aici au spart uşile şi geamurile caselor, în care se adăpostiseră legionarii, i-au legat, i-au lovit cu patul de armă in pieptul lor firav şi obosit de muncă şi învăţătură şi i-au pornit din sat cu înjurături şi ocară petrecuţi de lacrimile satului rămas, pe mai departe, fără nici o nădejde de mai bine.

Invăţătorul satului intervenind la jandarmi să nu se mai poarte aşa de sălbatec cu studenţii, cari nu făcuse de cât bine satului, a fost pus şi el în cătuşe, lovit şi pornit pe drum alături de legionarii ce cântau îndepărtându-se de sat:

„Ogorul ne'e'nstreinat
„Huliţi mereu noi am răbdat
„Mălai în casă azi n'avem
„Flăcăii noştri'n temniţi gem
„La vatră-ne străini suntem
„Şi e păcat şi e păcat!

„Sculaţi-vă din munţi şi văi
„Urmaşi ai sfinţilor eroi,
„Cei alungaţi în ploi şi ger,
„V'aşteaptă braţele de fier
„O ţară nouă şi'un nou cer
„Veniţi cu noi veniţi cu noi.

Biserică în satul Ferdinand nu se mai ridică acum, iar studenţii legionari au plecat să lucreze în alte părţi unde înţelepciunea şi mintea aşezată le binecuvintează munca, sudoarea şi năzuinţa lor curată şi sfântă!

Pr. V. Boldeanu

Indreptaţi-vă spre credinţa strămoşească

Icoana făcătoare de minuni „Maica Domnului" dela Durău-Neamţ, a fost adusă în Focşani, Marţi 16 Iulie a. c. şi a fost aşezată în Bis. „Domnească", unde a stat până Miercuri ora 9, când a fost condusă la gară în mod creştinesc, în frunte cu un mic sobor de preoţi, urmat de un popor credincios foarte puţin la număr, popor format din muncitori, poporul cel mai necăjit.

Autorităţi, clasa conducătoare, comercianţi, oameni ce se cred superiori prin cultură şi stare materială pot zice nici unul!

Dacă ar fi aflat că trece sau vine cine ştie ce om politic, fie chiar tâlhar şi escroc politic, peronul gării ar fi fost neîncăpător.

Autorităţile ar fi fost în frunte, iar fastul ca la primirea feţelor împărăteşti.

Au avut ocazie să cinstească pe aceia, dela care cerem în fiecare zi să se roage pentru noi, să cheme îndurarea lui Dumnezeu asupra noastră.

S'a dus credinţa. Nu de mult, când se aducea în oraşe vre-o icoană făcătoare de minuni, autorităţile erau în păr, preoţii toţi, îmbrăcaţi în odăjdii, prăvăliile închise şi clopotele bisericilor sunau fără încetare.

Era cea mai mare sărbătoare creştinească. Astăzi e plin pământul de necredincioşi, de atei şi de secte, care mai de care mai neroade şi mai păgubitoare neamului nostru românesc! Cuvântul dintâi şi cel de pe urmă cel adresez cu această ocazie, mai cu seamă celor ce spun pretutindeni că jertfesc „Totul pentru Ţară", e să meargă regulat Duminica la Biserică, pentru a se întări in credinţa strămoşilor. Să nu înjuge boul în zi de sărbătoare şi nici să umple cârciumile, altfel vom vedea mereu asemenea lipsă de evlavie ca aceia, ce s'a văzut cu ocazia primirei Sf. icoane în Focşani.

Vom vedea mereu pedeapsa lui Dumnezei asupra noastră ţinând la cârma ţării oameni ce au nenorocit şi au prăpădit avutul strămoşesc, oameni protivnici Bisericii şi neamului românesc.

Colonel PAUL CAMBUREANU

O mare greşală!

Este dureros pentru noi acei care înţelegem ceva din sensul social şi absolut necesar al religiei, să aducem la cunoştinţa bunilor creştini, fapta unor preoţi dela cari ne aşteptam la exemple cu adevărat de conducători sufleteşti ai noştri. Trei preoţi din partea de nord a judeţului, au călcat pur şi simplu în picioare, pe lâugă morala creştinilor, însăşi preceptele dreptei noastre credinţi. Preoţii, de care v o r b i m, au îmbrăcat sfintele odăjdii şi fără a citi cu atenţie canonul 65 apostolic s'au dus împreună cu dascălii bisericilor respective şi împreună cu jidovul Iosif Grimberg din Sascut au plecat în lunca Orbenilor de au oficiat o slujbă pentru stârpirea omizilor.

Şi doar canoanele Bisericii ortodoxe spun lămurit „Dacă vre' un cleric ori mirean va intra să se roage în sinagoga iudeilor sau a ereticilor (sau cu ei împreună *dar mai ales pentru ei*, să se caterisească şi să se afurisească". Atunci să nu ne mirăm că se ivesc în sânul bisericii noastre atâtea schisme şi atâtea secte, pentru că răul credem noi îşi are isvor in fapte ca aceasta săvârşită de către preoţii Biserici lui Hristos care fac slujbe pentru acei ce despart pe Domnul Iisus Hristcs de tatăl, negându-i existenţa şi luptând împotriva Lui şi a urmaşilor Lui.

Ce-ar fi dacă noi creştinii vom aduce să ne facă servicii religioase pe hogi şi pe rabini? Sunt sigur că nici unul n'ar primi să facă asemenea serviciu. O intervenţie dela c o n d u c ă t o r i i b i s e r i c e i noastre este mai mult decât necesară, în acest caz pentruca să *nu se mai repete*, căci *pe drept cuvânt vom fi a*-rătaţi noi de eretici. Am credinţa că nici unui alt preot nu *i-a dat* prin gând să facă o atât de mare greşeală ca aceia făcută de către preoţii din nordul judeţului, al căror nume nu-l dau din respectul şi cinstea ce-o port Bisericii noastre strămoşeşti şi slujitorilor ei!

D-trie Popa
Avocat-Sascut

Crestături pe răbojul luptelor Naţionale.

Pe răbojul luptelor naţionale s'a încrustat adânc data de 10 Decembrie 1933 (Disolvarea). Pentru amatorii de discursuri şi glorie parlamentară ce-şi închipuiau că mişcarea legionară e de structura partidelor politice, pentru acei ce'n faţa valului de popularitate crescând întrezăreau o carieră, ziua aceastã a însemnat o mare desamăgire.

Pentru acei ce intrând însă în mişcare n'au văzut decât drumul plin de spini ce duce la victoria unui neam ziua de 10 Decembrie a fost o zi de încercare a sufletelor; o zi care a eliminat pe cei slabi şi-a oţelit pe cei tari; o zi care a scos la iveală pe nerăbdătorii dornici de procopseală.

In ciuda acelora ce i-au scontat altfel efectele, dizolvarea a dat pe faţă în întregime, aplicarea planului iudeomasonic prin partidele noastre de guvernământ. Căci nu se va uita niciodată că partidul liberal ce-a dezlănţuit prigoana asupra mişcărei naţionaliste în plină înflorire, este autorul biletelor de liberă petrecere în ţară, puse în alb la dispoziţia bandelor de samsari ce se îndeletniceau cu introducerea la noi a Evreilor de peste Nis-

tru (Vezi I. Găvănescul: Imperativul Momentului istoric). Nu se va uita că de la 1866 și până acum, în care timp au guvernat aproape numai liberalii, țăranul romîn muncește pămîntul tot primitiv iar traiul său nu-i mai bun ca ce-l de acum sute de ani în urmă. Nu se va uita că imigrațiunea străinilor a fost tot timpul încurajată de acest partid și că orice încercare de rezistență a fost înăbușită.

Iar acei ce strigă pe la toate răspântiile că liberalismului i se datorește desvoltarea statului român, să-și aducă aminte că în procesul de romanizare a Dacilor, s'a observat cum diferențele de naționalitate slăbeau pentru a face loc diferențelor sociale. Evreii avînd cea mai înfloritoare stare socială, luptă pentru dispariția diferențelor de naționalitate, în scopul de-a face loc diferenților sociale ce le vor da preponderența politică pe care acum o exercită numai din umbră.

Paralel cu această acțiune de subminare (conștientă sau inconștientă asta puțin interesează) s'a dus de aceiași politiciani venali, o acțiune de mortificare a sufletelor și de întunecare a minții. Orice simț de romînească revoltă trebuia stins și nimic nu putea sluji acestui scop mai mult ca moartea sufletului și besna minței. Și am vegetat atîta timp, cu toate că zeci de ani dearândul cărturari români cu dragoste de pămîntul strămoșesc au strigat în auzul tuturor primejdia care ne paște.

Ne-a trezit din somn răsunetul
ce-. afirmat pentru prima dată că drepturile romînești trebuesc respectate. Atunci când ești amenințat în insăși ființa ta ca neam, gîndurile cele mai negre de apărare legitimă se desprind din psihologia colectivă întrupându-se în câțiva inși pentru acțiuni fără limită.

In urma acestui gest de violentă înfierare a tendințelor de încălcare a drepturilor strămoșești, a acestui gest în care suferința depănându-și firul și sufletul ajungând la răscrucea vieții și a morții a însemnat doborînd oameni svîcnirea spre viață, s'a înfiripat o nouă lume în care romînul se cere demn, respectat, cunoscător al drepturilor și datoriilor sale, violent și răsbunător.

De atunci suflul acesta arde cangrena politicianistă, iar omul care a creat această formă a vieții de mîine amenințând lipitorile cluburilor politice, a pătruns atîta în sufletele milioanelor de romîni încât cârmuitorii de astăzi ce țin încătușat romînismul în plină fierbere se tem până și de numele lui Corneliu Zelea Codrenu pe care-l cenzurează oridecâte ori apare în gazetele vremii noastre.

Răsunetul | | | | | | ne-a ridicat privirile spre lumină. E greu să se mai increadă cineva astăzi în ifose și promisiuni politicianiste și să se mai sperie de aroganța lor ridicolă ce ascunde găunoșeniia sufletului și a minții. Sunt mulți acei ce înfruntă acum îndrăsneala criminală a vânzătorilor de vorbe goale, cu care amețesc capetele celor nepregătiți îndeajuns pentru asprimea vieții de răspântie istorică.

Ne apropiem de ziua cea mare.

Drumul străbătut pe povârnișul anevoios | | | | | | |

Politicianismul a vrut | *și noi l-am dat. Drama sufletelor apuse întrepătrund drama sufletelor rămase că vegheze, formând veriga ce ridisată face să zornăe lanțul întreg al martirilor acestui neam. Ridicată, ea ne aduce mereu aminte să ne trezim la o viață învolburată, la viață pregătitoare de suflete in stare să'nfrunte trufia dușmanilor dinlăuntru și din afară.*

Politicianismul ne-a întins și cursa trădărei. Am golit și acest pahar. Știm că cele din urmă trepte de pe scara lașității lor n'au fost încă atinse. Pe viitor toate surprizele sunt de așteptat. Se știe însă, că fiecare treaptă din scara trădărei, pășită, a fost urmată | | | | | | *nu trebue să ne sperie. La doi pași de prăpastie, nu mai stai să filosofezi ci te smulgi violent de pe pămîntul ce amenință să se surpe.*

L. G.

Două generații

Asistăm astăzi la prefaceri sociale din cele mai grozave. In întreaga lume, două mentalități, fundamental deosebite, duc lupta de afirmare una împotriva alteia. Deoparte, naționalismul constructiv, condus de personalități excepționale, bazat pe disciplina de fier a cadrelor sale, iar de cealaltă parte, democrația, bazată pe ideologia veche a revoluției franceze, cu perspective de orientare spre stânga, fiind condusă de multe ori de personalități mediocre, neselecționate, ajunse la posturi de mare încredere printr'un concurs vitreg de imprejurări.

Această luptă, evident, trebuia să se producă și în țara noastră. Curentele noi când se nasc, trebue să cutreere întreg pământul.

Dar pentruca acest curent naționalist să se poată impune, să triumfe, trebue să ducă o luptă îndârjită cu forțe nenumărate cu democrația, ocrotitoare a elementelor străine, comunismul și forțele oculte.

In afară de aceste forțe însă, cu care trebue să lupte naționalismul, mai intră în luptă alături de cele amintite și generația precedentă celei care a început lupta de afirmare a noului curent.

Generației, care conduce astăzi destinele țării ne-am obișnuit să-i spunem generația veche. Iar celeilalte care a pornit ofensiva redeșteptării naționale îi spunem pe drept cuvânt generația tânără, fiindcă într'adevăr verde și tânără este.

Că se găsesc de cei din generația tânără cari mai susțin încă lupta generației vechi și de cei din generația veche, intrați în rândurile celor tineri, faptul e foarte explicabil: cei dintâi au îmbătrânit fără să fi fost tineri vre-o dată, iar ceilalți vor rămâne tineri până la mormânt.

In tot trecutul sbuciumat al poporului nostru, istoria n'a înregistrat o epocă mai hotărâtoare, cu mai grele răspunderi în fața viitorului acestei țări, ca epoca dela 1900—1935.

In acest timp așa de scurt, două generații au fost orânduite par'că dela Dumnezeu să repună neamul românesc în drepturile lui firești; generația răsboiului ne-a dat integritatea națională, iar generația tânără ne dă astăzi speranța unei Românii noui, a unei Românii reînviate, puternică și demnă, aici în creștetul Carpaților.

Generația veche este astăzi obosită de sbuciumul marelui război.

Peste rănile nevindecate, peste oboseala celor buni, a eroilor din tranșee s'a ridicat pleava refugiaților, a ambuscaților și s'au inscăunat în tovărășia străinilor trădătorilor și a vânzătorilor de neam și țară să fixeze noul ideal al neamului românesc și să conducă în spre acest ideal.

Idealul nației române întregite a fost fixat după sufletul acestor profitori, a fost fixat așa după cum se vede prăpădul dela o margină la alta, faliment economic și moral, au făcut din țara românească o paragină.

O țară, căreia îi e rușine să scoată obrazu lin lume din cauza ticăloșilor și abatjocoritorilor ei.

Din această cauză generația tânără de după războiu se ridică și simte chemarea patriei care cere să fie salvată din ghiarele jefuitorilor necinstitorilor și vânzătorilor ei.

Este oare de-ajuns, ca un popor care vrea să străbată secole și milenii și care vrea să lase în urma lui, o dâră de lumină acestei lumi, în întunericul timpului, să se mulțumească numai cu partea materială a existenții lui?

Nu știm oare din istorie că cel mai viteaz popor din vechime — poporul roman — care-și întinsese stăpânirea peste lumea întreagă aproape, s'a prăbușit odată ce și-a perdut forța sufletească?

Pentru generația tânără, hotărâtă să moară pentru salvarea neamului, n'ar fi fost așa de lung calvarul, dacă nu s'ar fi amestecat și n'ar fi luat apărarea tuturor răilor, o parte dintre eroii ce poartă în ochi sclipiri fulgerătoare de glonț și baionete.

De altfel aceștia sunt marii vinovați, findcă au adăpostit sub tunicile și piepturile lor pe trădătorii și spionii de ieri, pe cei cari se plimbau prin străinătate în timp ce luptătorii periau cu dujumul, pe cei cari stăteau liniștiți la sute de chilometri în urma frontului.

Pe noi nu ne mulțumește faptul că avem pace la hotare și ce mânca deocamdată.

Este oare deajuns?

P o p o r u l romînesc, are astăzi forța morală?.. Sau mai bine zis, acei care de la răsboiu și până astăzi au condus și conduc poporul acesta. s'au gîndit că mai avem nevoe și de-o altă Românie, aceea a unității sufletești, a tăriei morale?...

Pot afirma categoric: *Nimeni din conducătorii de eri și de azi, nu s'au gîndit la acest lucru.*

Aproape întreaga intelectualitate românească cu mici excepții numai, cari nu trebuesc neglijate, înregimentată în zecile de fracțiuni politice, n'a contribuit la altceva decât la dezagregarea morală a poporului romînesc. Conștient sau inconștient puțin ne interesează.

Rezultatul acesta este și nu-l poate nimeni contesta.

Dar dacă generația răsboiului, rămâne indiferentă la această dezagregare morală a neamului nostru (și când spun aceasta, exclud sufletele nealterate, aceia cari au putut rămâne integri în toate acțiunile lor] țara aceasta mai are o generație care nu numai că n'a rămas indiferentă la acest început de prăbușire, dar a pornit o formidabilă ofensivă de redeșteptare națională.

Această generație, a pus net, încă de-acum 13 ani, probelma morală a conducătorilor. Iată deci origina conflictului dintre cele două generații. De aici a isvorât antagonismul feroce care a culminat prin întemnițarea acestei generații și împedicarea acțiunii de propagare naționalistă.

Aici găsim noi greșala care nu se va putea șterge niciodată din conștiința unui popor, aceea de a împedica tineretul să-și croiască un drum al său propriu, să găsească posibilitatea refacerii morale a națiunii românești.

Tineretul nu condamnă indeferentismu! față de problema națională a celor cari ne conduc astăzi, fiindcă e explicabil. Condamnă însă și protestează cu vehemență, în contra atitudinii ostile în fața acestei probleme.

Rezumăm deci: Generația tranșeelor nu mai are astăzi nici un ideal. De va putea scăpa din servilismul dezonorant în care s'a aruncat de bună voe și de va înțelege cît de puțin sbuciumul tinerelor vlăstare, va contribui încă odată la realizarea unui al doilea ideal al acestei Românii. De nu, tineretul, își croiește singur drumul său înainte, iar cei cari ne-au condus și ne conduc încă, vor avea neplăcerea să constate c'au fost învinși de tinerii legiunilor naționaliste.

Dar ce vrea oare generația aceasta tânără?... După cum a spus Căpitanul ei, vrea o altă Românie pentrucă într'aceasta murim. Vrea o Romînie puternică, demnă și scoasă din servilismul dezonorant în care-a fost aruncată de partidele politice. Vrea însănătoșirea morală a neamului nostru, vrea refacerea unității sufletești a întregei Românii și însfârșit vrea o Românie a Romînilor.

Pentru această Românie nouă, a primit botezu! jertfei tânăra generație pentru ea și-a cântat doinele suferințelor prin celulele închisorilor. Ei, i-a închinat viața și tinerețea sa.

Și-acuma, pentru cucerirea acestei Românii noui, copiii cari au fost întemnițați de proprii lor părinți, nu cer nimic altceva, decât să fie lăsați să ducă lupta mai departe. Firește, nu o luptă de distrugere — o luptă de cucerire, de cucerire a unei alte Românii.

Rugămintea aceasta însă, nu este nici decum un semn că resorturile sufletești ale tineretului sunt slăbite. Nu. Tineretul naționalist se găsește astăzi mai stăpân pe situație ca oricând altădată.

Dar cere acest lucru pentru a grăbi cu o oră mai devreme victoria Legionară. Nu se teme tânăra generație c'această victorie nu va mai veni. Mai curând sau mai târziu, ea trebue să vină și vine, căci legionarii lui Corneliu Codreanu sunt la datorie.

Const. Caragață
Inv.

Moravuri putrede

Politica, așa cum este înțeleasă la noi în țară, a făcut ca orice sentiment al cinstei, să dispară și totodată a compromis chiar pe acei cari trebuiau să rămână exemplu pentru societate.

Autoritatea însăși e conruptă.

Șperțul, mituirea înseamnă totul în cercul de activitate al conducerii noastre și dacă milioane întregi se fură acolo sus.... nu e mai puțin adevărat că între cei mici se fură în măsura puterilor lor.

Racila societăței noastre este atât de mare încât va trebui mult timp până să se repare complect.

Partidele politice a avut în fiecare moment grija să satisfacă numai ambițiunile personale ale partizanilor, ale acelora cari luptând în cadrele partidului și pentru partid cu mânele se înțelege, amândouă în bugetul nenorocitei țări, au inaugurat un nou fel de a pătrunde în viață pâna la situații nebănuite prin traficul de influență, prin bacșiș, prin șperț.

Și dacă cumva greșești, să nu intri în hora aceasta a partidelor și stai

departe de toate manevrele oculte, ba încă mai și dai pe față potlogăriile lor apoi ești sortit să n'ai nici ce mânca.

Vrei să trăești, apoi fă politică de partid.

Vrei să fii prigonit de toți, înregimentează-te în organizațiia celor cari se trudesc a distruge această putreziciune.

Pentru a avea o icoană a acestor realități n'are decât să se ducă fiecare prin satele noastre bătute de urgia politicianismului și se va convinge.

Și iată spre exemplu un caz adevărat ce se petrece într'unul din satele județului nostru.

In satul Șerbești, se găsesc — așa cum sunt pela țară 5 prăvălii. Și deacum povestea are tâlc; iar politica își are partea sa hotărîtoare. Lucru foarte simplu și cu toate acestea atât de dureros pentru noi; dintre acești 5 băcani s'a întâmplat ca unul singur și dacă vreți și numele lui *Neculai Tofan*, să nu fie în asentimentul actualului regim, în ceia ce privește ideile politice și pentru aceasta a avut să pătimească mult bietul om.

A fost încărcat cu taxe atât la comună cât și la stat până când n'a mai putut suporta greutățile în timpul de față mai ales.

Și astfel a fost pus în situația disperată de a trage obloanele prăvăliei. A închis prăvălia în timp ce oamenii guvernului susținuți de anumiți oameni politici își caută mai departe de treabă, vând fără să plătească statului sau comunei vre-o taxă așa cum spune legea destul de clar.

Ba ceva mai mult, deși există o lege a spirtoaselor, băcanii noștrii vând în mod clandestin vin și țuică în văzul autorităților cari închid ochii. Garda financiară nu vede sau nu vrea să vadă toate acestea, pe când Neculai Tofan era mereu controlat și nimic nu scăpa vigilenții acestor *„Gardiști financiari“*. A făcut bietul om tot ce s'a priceput; plângere după plângere, dela primar până la ministerul respectiv, a fost sezizați de nedreptatea ce i se face, dar în zădar, pe la toate ușile i s'a răspuns cu aceiași indiferență. Politica a fost mai tare ca dreptatea! A fost arătat pela toți că nu-i cu *„noi“* ci-i „gardist de fier“ și deci nu trebue să-i facă nimeni dreptate.

Și credeți că numai în Șerbești se petrec lucruri de acestea?

Acesta este unul din zecile de mii de cazuri, doar ticăloșia e stăpână la noi, ca la ea acasă!

Simion dela Vrancea

POLEMICI

Gazeta „CUVÂNTUL ARGEȘULUI“ publică scrisoarea D-lui Dr. Trifu adresată studenților Bucovineni adunați în congres la Mănăstirea Putna-Suceava pe care o dăm și noi mai jos, în întregime, fără nici un comentariu.

„Aș fi venit cu nespusă bucurie la Congresul studențimii bucovinene unde reprezentanții unui tineret intelectual care a văzut multe și a suferit multe vor discuta atâtea probleme importante pentru orice român cu dragoste de țară.

Veți discuta în vechea cetate românească și creștină a Sucevii, probleme fără a căror soluționare grabnică și luminată, nimeni nu poate întrezări românismului, pe străvechile lui meleguri, nici o speranță de mai bine, în viitor. Dușmanii nației noastre, dușmanii tuturor neamurilor, adică iudeofracmasonii, ne-au întins și nouă curse viclene; nenumărați cărturari, români prin actele lor oficioase, străini însă prin sufletul și simțurile lor egoiste și strimte, îi ajută pe acești dușmani implacabili să întindă cât mai bine năvoadele peirei românești.

Aș fi venit în mijlocul studențimii bucovinene, să văd, să admir pe acești nobili urmași ai plăeșilor, să iau dela dânșii îndemn și consolare, spre a-mi putea duce și mai departe crucea ce mi-am pus pe umeri din ziua când am atâcat infecta *sectă* a francmasoneriei. Am pornit la drum greu, dar plin de avânt și încredere, fiindcă am avut la plecare, binecuvântarea și sprijinul marelui nostru dascăl, *Prof. Dr. Paulescu*, a cărui amintire s'a prăznuit întâi, acolo, la Suceava unde câți-va studenți au orânduit din propriu lor îndemn, cu puterile lor așa de slabe, primul parastas pentru acest Apostol neîntinat al neamului, pentru acest sfânt care a murit fără să se gândească măcar să închine o clipită steagul luptei sfinte.

De atunci dela moartea Prof. Paulescu nu am făcut decât să cad întruna, copleșit de mizerii și suferință, de tot felul, să cad, să mă ridic, să cad iarăși rugându-mă mereu fierbinte lui D-zeu, să se ridice odată din mijlocul tineretului românesc câte-va brațe mai vânjoase, să ducă mai departe, la izbândă, lupta în care abia mai pot rezista ca vai de mine.

Iată-mă însă doborât din nou. Și de data aceasta, ca mai întotdeauna, trîntit de perfidia masonică vârâtă în însăși organizația politică pe care o servesc cu credință nestrămutată din copilăria mea.

Organizasem în jud. Teleorman sub steagul L. A. N. C. o cetățue puternică naționalistă creștină anti-masonică. Eram mîndru de ea. Deși adversari, fruntașii Gărzii de Fier, cărora le voi purta până la moarte cea mai vie recunoștință, nu mi-au pus piedici, ba din potrivă, adesea m'au ajutat. Era singurul județ din țară, unde adevărații naționaliști, acei care s'au luptat și sau jertfit pentru ideal, nu aveau nimic săși reproșeze.

Tocmai când socotiam mai puternică această cetățue, mă pomenesc că ea se desființează, pentru a lăsa mână liberă în Teleorman celui mai odios politician D-lui Stan Ghițescu, mazonizant feroce, pe motiv că... trebue să guvernăm. Incercasem ca deputat cuzist să organizez o cetățue anti-masonică în județul Storojineț, dar am fost izgonit pentru motivul că nu vreau să mă războiesc cu Garda-de-Fier.

Față de atâta prigoană inexplicabilă, pe care de ani de zile o sufăr din partea unora din conducătorii L. A. N. C. lui, dar mai ales de faptul că văd cu groază, zădărnicirea luptei înpotriva franc-masoneriei, fac apel la tineretul universitar rămas încă vrednic, curat, și strig congresiștilor D-voastră cu desnădejde înainte de a primi o lovitură definitivă. Ajutor prieteni, nu pentru mine, căci nimic pe lume nu poate egala pentru mine gloria că am putut rezista atâta vreme. Strig „ajutor“ pentru D-voastră, tineretul mințit și sacrificat de pontifi nevrednici, care vor doar să guverneze, și nimic mai mult. Strig „ajutor“ pentru țara care se prăpădește sub drapelele sfințite pe care poporul a jurat cu încredere și a suferit, dar care azi se vând nu D-lui Goga, nici altei persoane, ci francmasonilor pentru cari jurămintele solemne nu contează când e vorba să nimicească naționalismul, creștinismul sau monarhia.

Infinit, *lovit pela spate*, în special de D-l Prof. Nichifor Crainic, care înainte de lovitură, încercase să-mi taie retragerea posibilă spre Garda-de-Fier, cerându-mi să combat pe Corneliu Zelea Codreanu și pe admirabilul Ion Moța, vă rog D-le Președinte și pe D-stră și pe studenții bucovineni, pe toți studenții să vă uniți, să nu aveți încredere decât în unirea D-stră.

Să vă feriți neaparat de masoni și de toți cei care au avut vre-o legătură cu această oribilă orânduială masonică, feriți-vă de ipocriza neîntrecută a masoneriei.

Uniți-vă și porniți năvalnic ca un potop să răsturnați idolii mincinoși ori unde ar fi; chemați tineretul muncitoresc din sate și orașe alături de D-stră și salvați Neamul, Credința strămoșească, Tronul, înlăturând dezastruoasa influență a masoneriei.

Lepădați-vă definitiv de patimi, de beție, de curvie, de trufie, de orice pofte mincinoase, căci ele sunt uneltele satanei și veți putea gusta, sunt sigur, dulcea satisfacție a victoriei.

Sănătate și Izbândă.

Dr. V. Trifu

6 Iulie 1935.

Știri depe fronturile de afirmare legionară

Culegem din ziarele românești și mai cu seamă din „Porunca Vremii, Glasul Strămoșesc, România Creștină“ ceia ce ne interesează pe noi, cei din „Totul pentru Țară“ și anume felul și tăria noastră de afirmare atât în țară cât și în străinătate.

„Constanța, 26 Iulie: In marginea Carmen-Sylvei, la o mică depărtare de Corso și de localurile de petrecere ale stațiunei un șantier retras atrage din toate părțile pe vizitatori.

Se clădește acolo un amfiteatru, ce pornind de sus depe mal se coboară în terase până la marginea țărmului.

Se fac adăposturi, se lucrează, se cântă. In acest loc sunt adunați 200 tineri naționaliști, aparținând organizației partidului „Totul pentru Țară“, sub conducerea d-lui Corneliu Zelea Codreanu.

La 5 Iulie, uu era nimic în locul în care se ridică astăzi tabăra. Erau doar ciulini, uitare, plictiseală. La poalele terenului de 1 ha și jumătate, proprietatea acestei organizații se construesc locuințele provizorii pentru tinerii ce vor lucra la Căminul de odihnă, c ă m i n ce va întrece în proporții pe toate celelalte existente în Carmen-Silva.

Piatra a fost găsită. Ea se scoate din mare, se cară cu brațele sus și se așează în zidurile adăposturilor pe margina teraselor și a treptelor ce coboară de sus, în spirală.

Sunt deocamdată gata 10 adăposturi definitive, mai multe magazii pentru alimente, săpate în pământ și sprijinite cu bârne.

Scândurile ce-au trebuit, au fost aduse de românii din împrejurimi, alimentele de populația Macedoneană, care și-au trimis copiii tocmai din Dorostor și Caliacra, cale de 24 ore de drum.

In mijloc, trei fântâni săpate de acești tineri, furnizează apa necesară taberei. Ultima fântână s'a sfințit zilele trecute.

Duminică 28 Iulie întregul Amfiteatru va fi gata. Va fi un record de rapiditate și de rezistență; la inaugurarea acestor lucrări ale tineretului constructiv al țării vor lua parte polonezi și cehoslovacii din stațiune, iar din Constanța, din împrejurimi și din întreaga țară s'a anunțat sosirea de grupuri copacte de români și creștini“.

— x —

Tabăra de muncă dela Izbuc - Bihor. In com. Izbuc legionarii construesc o biserică.

Conducerea a fost încredințată avocatului I. Bozântan, ajutat de învățătorul Ion N. Cruceanu și avocat Victor Corbuț, „cărămidarii“ sunt: 3 avocați, 4 învățători, 6 studenți, 10 meseriași, 1 muncitor și săteni din comună și împrejurimi.

Tinerii construesc comunii, biserica în mod absolut gratuit, întreținerea lor și materialul de construcție fiind date de membrii și prietenii organizației „Totul pentru Țară“.

— x —

Despre **Tabăra dela Buga jud. Lăpușna și cea de la R. Ferdinand R.-Sărat** s'a scris în articolul „Binecuvântări Arhierești“....

— x —

Tabăra de muncă dela Cluj: Legionarii din Cluj, după ridicarea școalei dela **Dealul Negru** s'au hotărât și au început să construiască un **Cămin al Ardealului Legionar** în Cluj.

— x —

Studenții legionari plecați în tabăra de vară poloneză dela Marea Baltică au dus faima organizației noastre și a țării dincolo de hotare.

„In tabără studenții legionari au luat parte la toate muncile pe care le efectuau gazdele.

Dintr'un început acest gest le-a atras dragostea legionarilor polonezi, astfel aceștia au învățat cântecele trimișilor noștri și au dispus ca dimineața, la înălțarea drapelului, toată lumea din tabără, polonezi, germani, etc. să cânte „O Românie, Patria mea“ cîntecul cu care studențimea naționalistă română cinstește înălțarea drapelului.

Cântecele românești au fost traduse în poloneză și germană, melodiile și cuvintele învățate și cântate de toți cu, deosebire plăcând: „Ștefan Vodă al Moldovei“, Pământul țării noastre geme“, Din muncă ne-am făcut un crez“.

In ziua în care s'au împlinit două luni dela moartea Mareșalului Pilsudski, în cadrul solemnității s'a permis românilor să cânte „Imnul legionarilor căzuți“, care a impresionat profund“.

APEL

Către Legionarii putneni din „Totul pentru Țară“.

Ne-am hotărât să contribuim cu toții, câte cât se va putea pentru cumpărarea unei camionete a jud. Putna.

Contribuțiile încep dela 1 August a. c. și țin până la 30 August a. c. și se trimit pe adresa gazetei, „Brațul de Fier“.

Conducerea Jud. Putna

Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei. Informații manuscrise, se primesc: Pr. V. Boldeanu str. D. Zamfirescu nr. 14, Focșani.

Focșani, Tipografia Naum Gheorghiu str. Precistei Nr. 3.